

ORDENANÇA FISCAL NÚM. 1.1

ORDENANÇA FISCAL GENERAL

Capítol I: Principis generals

Article 1r.- Objecte, naturalesa i finalitat.

1. Aquesta Ordenança fiscal general té per objecte l'establiment de les normes comunes, substantives i processals, aplicables a tots els tributs que constitueixen el règim fiscal d'aquest municipi. Es considera, per tant, que les seves disposicions són directament aplicables en aquells supòsits que no siguin regulats específicament per les respectives ordenances fiscals particulars.

2. La finalitat d'aquesta ordenança fiscal general és:

- a) Regular els aspectes comuns a les diverses ordenances fiscals per evitar possibles reiteracions.
- b) Regular les matèries que necessiten de concreció o desenvolupament per part de l'Ajuntament.
- c) Recopilar en un únic text les normes municipals complementàries per tal de satisfer l'interès general.

Article 2n.- Generalitat de la imposició.

1. L'obligació de contribuir, en els termes que estableixen aquesta Ordenança fiscal general i les respectives ordenances fiscals particulars, és general i no es poden aplicar altres exempcions o bonificacions que les expressament previstes per les normes amb rang de llei o les derivades de l'aplicació dels tractats internacionals.

2. La posició del subjecte passiu i els altres elements de l'obligació tributària no poden ser alterats per pactes o convenis dels particulars. Aquests pactes o convenis no tenen cap efecte davant l'Administració municipal, sense perjudici de les conseqüències jurídiques privades que en puguin derivar.

Article 3r.- Àmbit d'aplicació.

Aquesta Ordenança fiscal general obliga:

- a) Àmbit territorial: tot el territori del terme municipal.
- b) Àmbit temporal: d'acord amb l'article 19.1 del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, serà vigent indefinidament des que entri en vigor fins que no es derogui o modifiqui.
- c) Àmbit personal: els subjectes passius i responsables d'acord amb els articles 11 i següents d'aquesta ordenança.

Article 4t.- Interpretació.

1. Les normes tributàries s'interpreten d'acord amb els criteris admesos en dret, i mentre els termes emprats no es defineixin per l'ordenament s'han d'entendre conforme al seu sentit jurídic, tècnic o usual, segons hi escaigui.
2. Per decret de l'alcalde es poden dictar normes interpretatives i aclaridores d'aquesta ordenança i de les ordenances reguladores de cada exacció.
3. No s'admet l'analogia per estendre l'àmbit del fet imposable o el de les exempcions i les bonificacions.

Capítol II: Els tributs municipals

Secció 1ª. Tributs

Article 5 è.- Concepte de tributs

Els tributs són els recursos públics que consisteixen en prestacions pecuniàries exigides per l'administració com a conseqüència de la realització del supòsit de fet al qual la llei vincula el deure de contribuir, amb la finalitat primordial d'obtenir els ingressos necessaris per al sosteniment de les despeses públiques. També podran utilitzar-se com a instrument de la política econòmica i atendre a la realització dels principis i finalitats continguts a la Constitució.

Article 6è.- Classes.

Els tributs es classifiquen en impostos, taxes i contribucions especials.

- a) **Impostos.** Són aquells tributs previstos com a tals per les lleis, consistents en determinades prestacions econòmiques que pot exigir l'Ajuntament, sense contraprestació específica per part seva, com a titular de la potestat tributària, per cessió de l'Estat, o sota la forma de recàrrec sobre tributs de l'Estat, de la Generalitat o dels altres ens locals.
- b) **Taxes.** Són els tributs el fet imposable dels quals consisteix en la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic, la prestació de serveis o la realització d'activitats en règim de domini públic que es refereixin, afectin o beneficiïn de manera particular l'obligat tributari, quan els serveis o activitats no siguin de sol·licitud o recepció voluntària per als obligats tributaris o no es prestin o realitzin pel sector privat. S'entendrà que els serveis es presten – o les activitats es realitzen- en règim de dret públic quan es portin a terme mitjançant qualsevol de les formes previstes en la legislació administrativa per a la gestió del servei públic i la seva titularitat correspongui a un ens públic.
- c) **Contribucions especials.** Són aquells tributs el fet imposable dels quals consisteix en l'obtenció, per part del subjecte passiu, d'un benefici o d'un augment de valor dels seus béns, com a conseqüència de la realització d'obres públiques o de l'establiment o l'ampliació de serveis públics de caràcter local per part de l'Ajuntament, encara que el benefici esmentat no pugui fixar-se en una quantitat concreta.

Secció 2ª: Imposició i ordenació de tributs

Article 7è.-

L'Ajuntament exigeix els impostos previstos a l'article 59.1 de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, sense necessitat d'acordar-ne la imposició. Per al cas dels tributs potestatsius, són obligatoris els acords d'imposició o supressió i l'aprovació de les respectives ordenances fiscals.

Secció 3ª: Les taxes

Article 8è.- Determinació de la quota.

1. L'import de les taxes previstes per a la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic local es fixa prenent com a referència el valor que tindria al mercat la utilitat derivada d'aquest ús o aprofitament si els béns afectats no fossin de domini públic, d'acord amb el que preveu l'apartat 1r de l'article 24 de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals.

2. L'import de les taxes que s'estimi per la prestació d'un servei o la realització d'una activitat no pot excedir, en conjunt, del cost real o previsible del servei o l'activitat de què es tracti, d'acord amb el que preveu l'apartat 2n. de l'article 24 de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals.

3. Cada ordenança fiscal particular determina la quota tributària respectiva, que pot consistir en una de les possibilitats següents:

- a) La quantitat resultant d'aplicar una tarifa
- b) La quantitat fixa que s'hi estableixi
- c) La quantitat resultant de l'aplicació conjunta d'ambdós procediments.

4. Per a la determinació de les quanties de les taxes, han de ser tinguts en compte criteris genèrics de capacitat econòmica dels subjectes obligats a satisfer-les.

5. Quan la utilització privativa o l'aprofitament especial provoqui la destrucció o el deteriorament del domini públic, el beneficiari, sense perjudici del pagament de la taxa que correspongui, s'obliga al reintegrament del cost total de les despeses corresponents de reconstrucció i a dipositar-ne prèviament l'import.

Si els danys són irreparables, hom ha d'indemnitzar el municipi amb una quantitat igual al valor dels béns destruïts o a l'import del deteriorament dels malmesos.

L'Ajuntament no pot condonar totalment o parcialment les indemnitzacions i els reintegraments a què es refereix aquest apartat.

Article 9è.- Meritació i liquidació.

1. L'Ajuntament té dret a percebre les taxes quan s'iniciï l'ús privatiu o l'aprofitament especial, o quan s'iniciï la prestació del servei o la realització de l'activitat, i també quan es presenti la sol·licitud que iniciï l'actuació o l'expedient, el qual no es farà o tramitarà si no s'ha efectuat el pagament corresponent.

2. No obstant això, quan l'interessat formuli una sol·licitud que hagi de donar lloc a la meritació de taxes, haurà d'anar acompanyada del resguard d'ingrés a la Caixa municipal de l'import de la liquidació provisional que es practiqui, ingrés que tindrà la consideració legal de dipòsit. Un cop resolta positivament la sol·licitud, l'esmentat dipòsit s'aplicarà al concepte tributari corresponent.

Capítol III: El fet imposable

Article 10è.- El fet imposable.

1. El fet imposable és el pressupòsit de naturalesa jurídica o econòmica fixat per la llei, la realització del qual origina el naixement de l'obligació de contribuir.

2. Cada ordenança fiscal particular desenvoluparà la determinació del fet imposable, com també la de les condicions en què neix l'obligació de contribuir.

3. Els tributs s'exigeixen d'acord amb la veritable naturalesa jurídica del pressupòsit de fet definit per la llei, sigui quina sigui la forma o denominació que els interessats li hagin donat, i prescindint dels defectes que poguessin afectar-ne la validesa.

Capítol IV: El subjecte passiu

Secció 1ª: Normes generals

Article 11è.- Subjectes obligats al pagament.

1. Són obligats al pagament dels deutes tributaris com a deutors principals, segons els casos:

- a) Subjecte passiu, sigui com a contribuent o com a substitut.
- b) Els retenidors i els qui hagin de fer ingressos a compte de qualsevol tribut

2. Si els deutors principals no fan el pagament dels deutes tributaris, són obligats al seu pagament, d'acord amb els articles següents:

- a) Els responsables solidaris
- b) Els responsables subsidiaris, després de fer la declaració de fallits de deutors principals

3. Els obligats davant l'Administració municipal al pagament dels deutes tributaris responen del compliment de les seves obligacions amb tots els seus béns presents i futurs, excepte les limitacions establertes per la Llei i, en particular, les següents:
 - a) Els socis o partíceps en el capital de societats o entitats dissoltes i liquidades hauran de respondre de les obligacions tributàries que aquestes societats o entitats tinguin pendents, fins al límit del valor de la quota de liquidació que se'ls hagi adjudicat.
 - b) Els successors mortis causa respondran de les obligacions tributàries pendents dels seus causants amb les limitacions que resultin d'allò que disposa la legislació civil per a l'adquisició de l'herència.
4. En cas de separació del domini directe i del domini útil, l'obligació de pagament recau, com a regla general, directament sobre el titular del domini útil, llevat que l'ordenança particular de cada tribut ho disposi altrament.

La concurrència de dos o més titulars en el fet imposable determina que quedin solidàriament obligats davant la Hisenda pública.

Article 12è.- Subjecte passiu.

1. Subjecte passiu és la persona natural o jurídica que, segons la Llei de cada tribut, resulta obligada al compliment de les prestacions tributàries, sigui com a contribuent o com a substitut del mateix.
2. Tenen la consideració de subjecte passiu:
 - a) El contribuent, que és la persona natural o jurídica a qui la llei imposa la càrrega tributària derivada del fet imposable.
 - b) El substitut del contribuent, que és la persona que per imposició de la llei té l'obligació de complir les prestacions tributàries, materials o formals, en lloc del contribuent.
 - c) També tenen la consideració de subjectes passius les herències jacents, les comunitats de béns i les altres entitats que, tot i no tenir personalitat jurídica, constitueixin una unitat econòmica o un patrimoni separat susceptible d'imposició.

Article 13è.- Obligacions del subjecte passiu.

El subjecte passiu té l'obligació de:

1. Pagar el deute tributari.
2. Formular totes les declaracions i les comunicacions que s'exigeixin per a cada tribut.
3. Facilitar la pràctica d'inspeccions i comprovacions.
4. Proporcionar a l'administració municipal les dades, els informes, els antecedents i els justificants que tinguin relació amb el fet imposable.
5. Complir les obligacions tributàries formals que estableix la legislació vigent.

Secció 2a: Successors:

Article 14è.- Successors de persones físiques.

1. Els successors mortis causa dels obligats tributaris se subrogaran en la posició de l'obligat tributari a que succeeixin i respondran de les obligacions tributaries pendents del seus causants amb les limitacions que resultin d'allò que es disposa en el legislació civil per a l'adquisició de l'herència.

En cap cas es transmetran les sancions. Tampoc no es transmetrà l'obligació del responsable, llevat que s'hagués notificat l'acord de derivació de responsabilitat abans de la mort del causant.

2. No impedirà la transmissió als successors de les obligacions tributàries acreditades el fet que a la data de la mort del causant el deute tributari no estigués liquidat, cas en el qual les actuacions es portaran a terme amb qualsevol dels successors, i s'haurà de notificar la liquidació resultant de les esmentades actuacions a tots el interessats que constin a l'expedient.

3. mentre es trobi l'herència jacent, el compliment de les obligacions tributàries del causant correspondrà al representant de l'herència jacent.

Les actuacions administratives que tinguin per objecte la quantificació, determinació i liquidació de les obligacions tributàries del causant hauran de realitzar-se o continuar-se amb el representant de l'herència jacent. Si a la finalització del procediment els hereus no fossin coneguts, les liquidacions s'hauran de realitzar a nom de l'herència jacent.

Article 15è.- Successors de persones jurídiques i d'entitats sense personalitat.

1. Les obligacions tributàries pendents de les societats i entitats amb personalitat jurídica dissoltes i liquidades en les que la Llei limita la responsabilitat patrimonial dels socis, partícips o cotitulars, es transmetran a aquests, els quals quedaran solidàriament obligats fins al límit del valor de la quota de liquidació que els correspongui.

Les obligacions tributàries pendents de les societats i entitats amb personalitat jurídica dissoltes i liquidades en les quals la Llei no limita la responsabilitat patrimonial dels socis, partícips o cotitulars, es transmetran íntegrament a aquest, els quals quedaran solidàriament obligats al seu compliment.

5. El fet que el deute tributari no estigui liquidat en el moment de produir-se l'extinció de la personalitat jurídica de la societat o entitat no impedeix la transmissió de les obligacions tributàries acreditades al successors, i les actuacions es poden realitzar amb qualsevol d'ells.

6. En els supòsits d'extinció o dissolució sense liquidació de societats mercantils, les obligacions tributàries pendents d'aquestes societats es transmetran a les persones o entitats que succeeixin o siguin beneficiàries de la corresponent operació. Aquesta norma també és aplicable a qualsevol supòsit de cessió global de l'actiu o passiu d'una societat mercantil.

7. En cas de dissolució de fundacions o entitats que, sense personalitat jurídica, constitueixen una unitat econòmica o un patrimoni separat susceptible d'imposició, les obligacions tributàries pendents d'aquestes societats o fundacions es transmetran als destinataris dels béns i drets de les fundacions o als partícips o cotitulars de les esmentades entitats.
8. Les sancions que puguin procedir per les infraccions comeses per les societats i entitats a les què es refereix aquest article seran exigibles als seus successors, en els termes establerts als apartats anteriors, fins al límit del valor de la quota de liquidació que els correspongui.

Secció 3ª: Els responsables

Article 16è.- Principis Generals.

1. La Llei podrà declarar responsables del deute tributari, juntament als subjectes passius o deutors principals, a altres persones, solidàriament o subsidiàriament. Excepte precepte legal exprés en contrari, la responsabilitat sempre serà subsidiària. La responsabilitat abraça la totalitat del deute tributari exigít en període voluntari s'estendrà a les sancions només en els supòsits contemplats expressament per les lleis.. El recàrrec de constrenyiment només serà exigible al responsable en el supòsit regulat en el paràgraf tercer de l'apartat següent.
2. En tot cas, la derivació de l'acció administrativa per a exigir el pagament del deute tributari als responsables exigirà un acte administratiu en el qual, prèvia audiència de l'interessat, es declari la responsabilitat i es determini el seu abast.

Aquest acte serà notificat, amb expressió dels elements essencials de la liquidació, mitjançant la forma que estigui determinada reglamentàriament, conferint des d'aquest acte tota els drets del deutor principal.

Transcorregut el període voluntari que es concedirà al responsable per a l'ingrés, si no s'efectués el pagament la responsabilitat s'ampliarà automàticament als recàrrecs a què es refereix l'article 28 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària i el deute li serà exigít en via de constrenyiment.

3. Quan siguin dos o més els responsables solidaris o subsidiaris d'un mateix deute, aquest podrà exigir-se íntegrament a qualsevol d'ells.

Article 17è.- Responsables solidaris.

1. En els supòsits de responsabilitat solidària previstos per les lleis, quan hagi transcorregut el període voluntari de pagament sense que el deutor principal hagi satisfet el deute, sense perjudici de la seva responsabilitat, es pot reclamar als responsables solidaris el pagament d'aquest.
2. A més dels casos previstos per la llei, l'aval implica sempre obligació solidària.

3. La solidaritat en el pagament d'una obligació tributària autoritza l'Administració a exercitar íntegrament la seva acció contra qualsevol de les persones obligades al pagament.
4. La responsabilitat solidària comprèn tots els components del deute tributari amb excepció de les sancions pecuniàries.

Article 18è.- Responsables subsidiaris.

1. En els supòsits previstos per les lleis, els responsables subsidiaris estan obligats al pagament quan els deutors principals i responsables solidaris hagin estat declarats fallits i s'hagi dictat acte administratiu de derivació de responsabilitat, sense perjudici de les mesures cautelars que abans d'aquesta declaració es puguin adoptar dins del marc legalment previst.
2. Seran responsables subsidiàriament de les infraccions tributàries simples i de la totalitat del deute tributari en els casos d'infraccions greus comeses per les persones jurídiques, els administradors d'aquestes que no realitzin els actes necessaris que fossin de la seva incumbència per al compliment de les obligacions tributàries infringides, que consentin l'incompliment per qui d'ells depenguin o adoptin acords que fessin possibles les dites infraccions. Així mateix, seran responsables subsidiàriament de les obligacions tributàries pendents de les persones jurídiques que hagi cessat en les activitats d'administradors d'aquelles.
3. Seran responsables subsidiaris els Síndics, Interventors o Liquidadors de fallides, concursos, societats i entitats en general, quan per negligència o mala fe no realitzin les gestions necessàries per al compliment íntegre de les obligacions tributàries meritades amb anterioritat a aquestes situacions i que siguin imputables als subjectes passius respectius.
4. La responsabilitat subsidiària, excepte que una norma especial disposi altra cosa, s'estén al deute tributari inicialment liquidat i notificat al deutor principal en període voluntari.

Secció 4ª: El domicili fiscal

Article 19è.- Domicili fiscal.

1. El domicili, als efectes tributaris municipals, serà:
 - a) per a les persones físiques, la seva residència habitual
 - b) per a les persones jurídiques, el domicili social al municipi, sempre que hi sigui centralitzada efectivament la gestió administrativa i la direcció dels seus negocis. En altres casos, serà el lloc on radiqui aquesta gestió o aquesta direcció.
2. Els subjectes passius estan obligats a declarar el seu domicili. Quan un subjecte passiu canviï de domicili haurà de comunicar-ho a l'Administració, mitjançant declaració expressa. El canvi de domicili no tindrà efecte davant l'Administració fins al moment que es presentarà l'esmentada declaració.

3. Els propietaris de finques o els titulars d'empreses industrials o comercials situades al terme municipal, però que no hi resideixin o tinguin el domicili fora d'aquest terme, han de comunicar el nom i el domicili de la persona que els representi. En cas de no fer-se aquesta comunicació tenen la consideració de representants:

- a) Els administradors, els apoderats o els encarregats.
- b) Si no n'hi ha, els arrendataris.

4. Els subjectes passius que resideixin a l'estranger durant més de sis mesos cada any natural són obligats a designar un representant amb domicili en el territori espanyol, a l'efecte de mantenir les seves relacions amb la hisenda municipal.

Capítol V: Determinació de la base imposable

Article 20è.- Base imposable i liquidable.

1. L'ordenança pròpia de cada tribut estableix els mitjans i els mètodes per determinar la base imposable dins dels règims d'estimació directa, objectiva, i indirecta.

2. S'entén per base liquidable el resultat de practicar, sobre la base imposable, si s'escau les reduccions previstes per les lleis i per les ordenances fiscals pròpies de cada tribut.

Article 21è.- Estimació directa.

El règim d'estimació directa s'utilitza per a la determinació singular de les bases imposables, mitjançant les declaracions o els documents presentats o les dades consignades en llibres i registres comprovats administrativament.

Article 22è.- Estimació objectiva.

1. El règim d'estimació objectiva s'utilitza per a la determinació singular o global de les bases tributàries per mitjà de signes, índexs o mòduls previstos per l'ordenança fiscal corresponent.

2. L'estimació objectiva es practica mitjançant conveni individual o conveni col·lectiu amb agrupacions de contribuents.

Article 23è.- Estimació indirecta.

1. Quan la manca de declaracions o les presentades pels subjectes passius no permetin a l'Administració conèixer les dades necessàries per a l'estimació completa de les bases imposables o dels rendiments, o quan els subjectes passius ofereixin resistència, excusa o negativa a l'actuació inspectora, o incompleixin substancialment les seves obligacions comptables, les bases o rendiments es determinaran en règim d'estimació indirecta per qualsevol dels mitjans següents:

- a) Aplicant les dades i els antecedents disponibles que siguin rellevants.
- b) Utilitzant els elements que indirectament acreditin l'existència dels béns i de les rendes, com també dels ingressos, les rendes, els costos i els rendiments que siguin normals, en el sector econòmic respectiu, ateses les dimensions de les unitats productives o familiars que hagin de comparar-se en temes tributaris.
- c) Valorant els signes, els índexs o els mòduls que es donin en els contribuents, segons les dades o els antecedents de què es disposi per a supòsits similars.

2. L'aplicació del règim d'estimació indirecta no requereix acte administratiu previ que el declari, sense perjudici dels recursos i les reclamacions que procedeixin contra els actes i les liquidacions que en resultin.

En els recursos i les reclamacions interposats pot plantejar-se la procedència de l'aplicació del règim d'estimació indirecta.

Capítol VI : El deute tributari

Secció 1ª: El tipus de gravamen, quota i deute tributari

Article 24è.- Tipus de gravamen.

- 1. Tenen la consideració de tipus de gravamen els de caràcter proporcional o progressiu que correspongui aplicar sobre la respectiva base liquidable per determinar la quota.
- 2. Quan la tarifa estigui en funció de la categoria del carrer i la finca objecte d'imposició tingui accés o façana a dos o més carrers ha de tributar d'acord amb el de categoria superior, sense perjudici del que prevegin les normes recaptadores de cada tribut.

Article 25è.- Quota tributària.

La quota tributària pot determinar-se en funció del tipus de gravamen aplicable, segons la quantitat fixa establerta a l'efecte en els pertinents textos legals, o bé conjuntament per ambdós procediments.

Article 26è.- Deute tributari.

- 1. El deute tributari està constituït per la quota a què es refereix l'article anterior, pels pagaments a compte o fraccionats, les quantitats retingudes i els ingressos a compte.
- 2. En el cas que correspongui, també formen part del deute tributari:
 - a) Els recàrrecs exigibles legalment sobre les bases o les quotes, ja siguin a favor del Tresor o d'altres ens públics.
 - b) Els recàrrecs previstos a l'apartat 2 de l'article 27 de la Llei general tributària.

- c) L'interès de demora, calculat segons el que preveu l'article 72, apartat 3, del Reial Decret 939/2005, de 29 de juliol, pel que s'aprova el Reglament general de recaptació.
- d) Els recàrrecs del període executiu.

Les sancions pecuniàries que puguin imposar-se d'acord amb el que disposa el títol IV de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, no formaran part del deute tributari, però en la seva recaptació s'aplicaran les normes incloses en el capítol V del títol III de l'esmentada Llei.

3. No s'efectuen les liquidacions que per un mateix concepte, exercici i subjecte passiu, en resulti un deute que, en conjunt, no superi 13,00 €, quantitat que s'estima insuficient per a la cobertura del cost que representen l'exacció i la recaptació, llevat dels casos en què les ordenances fiscals estableixin una tarifa fixa d'import igual o inferior.

Secció 2ª: Les formes d'extinció del deute tributari

Article 27è.- Extinció del deute tributari.

El deute s'extingeix per pagament o compliment, així com també:

- a) Per prescripció.
- b) Per compensació.
- c) Per condonació.
- d) Per insolvència.

Article 28è.- Pagament de tributs.

El pagament dels tributs municipals, quant a mitjans, mode, forma, terminis i altres extrems que suscití, es regula per les prescripcions del capítol X d'aquesta ordenança.

Article 29è.- Legitimació per efectuar el pagament.

1. Qualsevol persona pot efectuar el pagament del deute tributari, tingui o no interès pel compliment de l'obligació, i tant si el deutor el coneix i ho aprova o l'ignora.
2. El tercer en cap cas no està legitimat per exercir davant l'Administració els drets corresponents al deutor, sense perjudici del dret de repetició regulat a l'ordenament privat. Tot i així, aquest tercer tindrà tots els drets que origini directament l'efectuació del pagament.
3. A l'efecte d'allò que disposa el paràgraf anterior, no té la condició de tercer el successor del deute tributari que pagui els deutes liquidats a nom del subjecte passiu anterior.

Article 30è.- Autonomia dels deutes tributaris.

1. Els deutes tributaris es pressuposen autònoms.

2. En els casos d'execució forçosa, en què s'hagin acumulat diversos deutes tributaris d'un mateix obligat i no es puguin satisfer totalment, s'aplica el pagament al crèdit més antic. L'antiguitat es determina segons la data en què ha estat exigible.

3. El cobrament d'un deute de venciment posterior no extingeix el dret de l'Ajuntament a percebre'n els anteriors que estiguin en descobert.

Article 31è.- Integritat del pagament.

El pagament efectuat amb tots els requisits extingeix el deute i allibera el deutor i els responsables.

Article 32è.- Consignació de pagament. Els obligats tributaris podran consignar l'import del deute tributari i les costes acreditades a la Tresoreria Municipal amb efectes suspensius.

Article 33è.- Justificants del pagament.

1. Els subjectes que paguin un deute acordant els requisits establerts pel Reglament general de recaptació poden exigir que se'ls lliuri un justificant del pagament.

2. Quan s'utilitzin efectes timbrats, el pagament es justifica amb els mateixos efectes degudament inutilitzats.

3. Pel que fa als pagaments en efectiu, els justificants consisteixen en:

- a) Els rebuts.
- b) Les cartes de pagament subscrietes o validades per òrgans competents o per entitats autoritzades per rebre el pagament.
- c) Les certificacions acreditatives de l'ingrés efectuat.
- d) Qualsevol altre document al qual l'òrgan recaptador atorgui expressament el caràcter de justificant de pagament.

4. El contingut d'aquests justificants de pagament serà el següent:

- a) Nom i cognoms; raó social o denominació; número d'identificació fiscal, si hi consta; localitat i domicili del deutor.
- b) Concepte, import del deute i període a què es refereix.
- c) Data de cobrament.
- d) Òrgan, persona o entitat que l'expedeix.

Article 34è.- Prescripció.

1. Prescriuen als quatre anys els drets i les accions següents:

- a) El dret de l'Administració municipal per determinar el deute tributari mitjançant la liquidació oportuna.
- b) L'acció per exigir el pagament dels deutes tributaris liquidats i autoliquidats.

- c) El dret a sol·licitar les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions d'ingressos indeguts i el reembossament del cost de les garanties.
- d) El dret a obtenir les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions d'ingressos indeguts i el reembossament del cost de les garanties.

2. El termini de prescripció comença a comptar-se en els diferents supòsits de l'apartat anterior de la manera següent: en el cas de l'apartat a), des del dia que finalitzi el termini reglamentari per presentar la corresponent declaració o autoliquidació; en el cas b), des de la data en què finalitzi el termini de pagament voluntari, sens perjudici del que disposa l'apartat 3 d'aquest article; en el cas c), des del moment en què finalitzi el termini per sol·licitar la corresponent devolució o, en el seu cas, des de l'endemà del dia en que la dita devolució es pogué sol·licitar; des de l'endemà del dia en que es va realitzar l'ingrés indegut o des de l'endemà del termini per presentar l'autoliquidació si l'ingrés es va fer dins del dit termini; o des del dia següent a aquell en que esdevingui ferma la sentència o la resolució administrativa que declari total o parcialment improcedent l'acte impugnat.; en el cas d) des de l'endemà del dia en que finalitzin els terminis establerts per efectuar les devolucions o de l'endemà de la data de notificació de l'acord on es reconegui el dret a percebre la devolució o el reembolsament del cost de les garanties

3. El termini de prescripció per exigir l'obligació de pagament als responsables solidaris començarà a contar des de l'endemà de la finalització del termini de pagament en període voluntari del deutor principal o quan es produeixin els fets que constitueixen en pressupost de responsabilitat de l'article 42, apartat 2 de la Llei general tributària.

En el cas de responsables subsidiaris, el termini de prescripció es començarà a comptar des de la notificació de l'última actuació recaptatoria practicada al deutor principal o a qualsevol del responsables solidaris.

4. El termini de prescripció a que es refereix l'apartat 1 d'aquest article s'interromp d'acord amb el que preveu l'article 68 de la Llei general tributària.

5. La prescripció s'aplicarà d'ofici, sense necessitat que la invoqui l'obligat tributari.

Article 35è.- Compensació.

1. Els deutes tributaris poden extingir-se totalment o parcialment per compensació amb els crèdits reconeguts, liquidats i notificats per l'Ajuntament al subjecte passiu, originat per:

- a) Devolucions d'ingressos indeguts de qualsevol tribut.
- b) Altres obligacions que hagi de pagar l'Ajuntament al mateix subjecte passiu, sempre que aquest no les hagi endossades.

2. Compensació d'ofici:

Són compensables d'ofici els deutes a favor de la Hisenda municipal quan el deutor sigui un ens territorial, organisme autònom, Seguretat Social o entitat de dret públic, l'activitat del qual no es regeixi per l'ordenament privat. Aquesta compensació es realitza un cop transcorregut el període voluntari. Es notificarà l'acord de compensació d'ofici del deute.

Es procedeix a la compensació d'ofici dels deutes a favor de la Hisenda municipal quan el deutor, no comprès en els anomenats a l'apartat precedent, sigui a la vegada creditor d'aquella per un crèdit reconegut. La compensació es fa un cop transcorregut el termini d'ingrés en període voluntari, sobre el deute més el recàrrec de constrenyiment. . Es notificarà l'acord de compensació d'ofici del deute.

3. Compensació a instància de l'obligat al pagament:

La sol·licitud de compensació ha de respectar el contingut següent:

- Nom i cognoms, raó social o denominació i domicili del subjecte passiu.
- Número d'identificació fiscal de l'obligat al pagament, o persona que el representi.
- El mitjà preferent o el lloc assenyalat a efectes de la notificació.
- Deute tributari, la compensació del qual se sol·licita, amb indicació de l'import, concepte i data de venciment del termini d'ingrés voluntari.
- Identificació del crèdit reconegut per l'Ajuntament, a favor del sol·licitant, la compensació del qual s'ofereix, amb indicació, almenys, del seu import, concepte i òrgan gestor i la naturalesa. Es necessari adjuntar la notificació de l'acte administratiu justificatiu de la fermesa del crèdit contra l'Ajuntament.
- Declaració expressa de no haver cedit ni transmès el crèdit.
- Lloc, data i signatura del sol·licitant.

4. Quant als documents necessaris per sol·licitar la compensació, s'haurà d'observar el que disposa l'article 56.2 del Reglament general de recaptació.

5. Efectes de la compensació:

- a) Adoptat l'acord de compensació, el crèdit i el deute queden extingits en la quantitat concurrent.
- b) Si l'import del deute supera el del crèdit, el subjecte passiu ha d'abonar la diferència.
- c) Si el crèdit és superior al deute, declarada la compensació, s'abonarà la diferència a l'interessat.

6. Quan una liquidació l'import de la qual ha estat ingressat sigui anul·lada i substituïda per una altra liquidació, es pot disminuir aquesta en la quantitat prèviament ingressada.

Article 36è.- Condonació.

1. Els deutes solament poden ser objecte de condonació en virtut de la llei, i per la quantia i amb els requisits que determina.

2. La condonació extingeix el deute en els termes previstos per la llei que l'atorgui.

Article 37è.- Insolvència.

1. Els deutes que no s'hagin pogut fer efectius, per insolvència provada del subjecte passiu i de la resta de responsables, es declaren provisionalment extingits en la quantia que sigui procedent, mentre no es rehabilitin en el termini de prescripció.

2. Si vençut aquest termini no s'hagués rehabilitat, el deute restaria definitivament extingit.

Capítol VII: Procediment de gestió

Secció 1ª: Principis generals

Article 38è.- Principis generals.

1. La gestió dels tributs comprèn totes les actuacions necessàries per a la determinació del deute tributari i per a la recaptació.
2. Els actes de gestió tributària gaudeixen de presumpció de legalitat.
3. Els actes de gestió tributària són revisables d'acord amb les normes que conté l'article 110 de la Llei 7/85, reguladora de les bases de règim local.

Article 39è.- Iniciació.

La gestió tributària s'iniciarà:

- a) Per una autoliquidació, per una comunicació de dades o per qualsevol altre classe de declaració.
- b) Per una sol·licitud de l'obligat tributari, d'acord amb el que preveu l'article 98 de la Llei General Tributària.
- c) D'ofici.

Article 40è.- Declaració tributària i autoliquidació.

1 Es considerarà declaració tributària tot document presentat davant l'Ajuntament on es reconegui o manifesti la realització de qualsevol fet rellevant per l'aplicació dels tributs. La presentació d'una declaració no implica acceptació o reconeixement per l'obligat tributari de l'escaiença de l'obligació tributària.

2. Les autoliquidacions són declaracions en las que els obligats tributaris, a més de comunicar a l'Ajuntament les dades necessàries per la liquidació del tribut i altres de contingut informatiu, realitzen per si mateixos les operacions de qualificació i quantificació necessàries per determinar e ingressar l'import del deute tributari o, en el seu cas, determinar la quantitat que resulti a tornar o compensar.

Article 41è.- Document de prova.

Els interessats poden presentar el document de prova acompanyat d'una còpia simple o fotocòpia perquè l'Administració municipal, després de confrontar-lo, retorni l'original llevat que, per tractar-se d'un document privat o per qualsevol altra causa legítima, consideri que no s'ha de retornar abans de la resolució definitiva del procediment.

Article 42è.- Termini de presentació.

És obligatori presentar la declaració dins els terminis determinats per les corresponents normes tributàries.

Article 43è.- Subsanació.

L'Administració municipal pot reclamar declaracions o l'ampliació, com també l'esmena, dels defectes advertits, sempre que sigui necessari per a la liquidació del tribut i per a la comprovació corresponent.

Secció 2ª: Censos, padrons o matrícules

Article 44è.- Censos de contribuents, padrons o matrícules.

1. Son objecte de censos de contribuents, padrons o matrícules els tributs en els quals, per la seva naturalesa, es produeixi continuïtat de fets imposables.
2. En els casos que la legislació determini, l'Administració municipal formarà anualment, a partir del cens de contribuents respectius, el padró corresponent a cada tribut.
3. L'alteració de les dades contingudes en els censos que han servit de base per a la formació dels padrons es consideren actes administratius i comporten la modificació dels mateixos padrons. Alhora, qualsevol modificació dels padrons referida a dades contingudes als censos requereix inexcusablement la modificació prèvia dels censos en qüestió.
4. Els contribuents tenen l'obligació de comunicar a l'Administració municipal, dintre dels terminis previstos per les normes corresponents, qualsevol modificació sobrevinguda que pugui originar alta, baixa o alteració en el cens.
5. Les altes presentades pels interessats o resultants de l'acció investigadora de l'Administració municipal tenen efecte des de la data que, per disposició de cada ordenança, neixi l'obligació de contribuir i són incorporades definitivament al padró, al cens de contribuents, a la matrícula o al registre, amb efectes a comptar del període següent al de presentació en l'organisme competent.
6. Les baixes les formularan els subjectes passius i causaran la baixa en el padró, amb efectes a partir de l'exercici següent al de la seva presentació i comprovació, si s'escau.

Article 45è.- Contingut.

1. Els censos de contribuents, els padrons, les matrícules o els registres han de comprendre, a més de les dades específiques que requereix cadascun, segons les característiques del tribut, els extrems següents:
 - a) Nom, cognoms, NIF i domicili del subjecte passiu.
 - b) Finca, establiment industrial o comercial o element objecte del tribut.

- c) Base imposable.
- d) Tipus de gravamen.
- e) Beneficis fiscals.
- f) Quota assignada.

Article 46è.- Aprovació.

1. Els padrons, les matrícules o els censos de contribuents s'aproven mitjançant decret d'Alcaldia, o de l'òrgan en qui delegui les seves funcions.
2. Una vegada aprovats, aquests documents s'exposen al públic, amb un anunci previ al *Butlletí Oficial de la Província*.
3. El període d'exposició al públic és d'un mes, comú per a l'examen i les reclamacions dels interessats, a comptar des del dia següent a la publicació de l'anunci al *Butlletí Oficial* corresponent.

Contra l'exposició pública dels padrons i les liquidacions que porten incorporades, es podrà interposar recurs de reposició, previ al contenciós administratiu, davant de l'òrgan que ha aprovat aquests actes en el termini d'un mes a comptar des de la data d'acabament del període d'exposició pública dels corresponents padrons.

Secció 3ª: Liquidacions tributàries

Article 47è.- Liquidació dels tributs.

1. Determinades les bases impositives, la gestió continua mitjançant la pràctica de la liquidació per determinar el deute tributari. Les liquidacions poden ser provisionals o definitives.
2. Tenen la consideració de definitives:
 - a) Les practicades després de la investigació administrativa del fet imposable i la comprovació de la base del gravamen, s'hagi produït o no liquidació provisional.
 - b) Les que hagin estat comprovades dins el termini de prescripció.
3. Fora dels casos indicats a l'apartat anterior, les liquidacions tenen caràcter de provisionals, siguin a compte, complementàries, caucionals, parcials o totals.

Article 48è.- Notificació.

1. Les liquidacions tributàries es notifiquen als subjectes passius amb expressió de:
 - a) La identificació del obligat tributari.
 - b) Els elements determinants de la quantia del deute tributari.
 - c) La motivació de les mateixes quan no s'ajustin a les dades consignades per l'obligat tributari o a l'aplicació o interpretació de la normativa realitzada pel mateix, amb expressió dels fets i elements essencials que les originin, així com els fonaments de dret.
 - d) Els mitjans d'impugnació que puguin ésser exercits, òrgan davant del que s'hagin d'interposar i termini per la seva interposició.
 - e) El lloc, termini i forma en que s'ha de satisfer el deute tributari.
 - f) El seu caràcter de provisional o definitiva.

2. En el cas dels tributs de cobrament periòdic per rebut, i segons el règim concret de cada ordenança en particular, es notifica individualment la liquidació corresponent a l'alta en el padró, cens o matrícula. Sense perjudici del que estableixen els apartats següents d'aquest mateix article, les successives liquidacions es poden notificar col·lectivament, mitjançant la publicació d'edictes que ho adverteixin, amb la indicació dels recursos corresponents.

L'augment de la base tributària sobre la resultant de les declaracions ha de notificar-se al subjecte passiu amb expressió concreta dels fets i elements addicionals que el motivin, excepte quan la modificació provingui de revaloritzacions de caràcter general autoritzades per les lleis.

Es considera revalorització de caràcter general tant els increments de valor o de les tarifes aprovats per les lleis corresponents, com els augments de tipus, coeficients, índex, etc, que aprovi o pugui aprovar el Ple municipal.

3. Les notificacions es fan per qualsevol sistema que permeti tenir constància de la recepció per l'interessat o del seu representant, com també de la data, la identitat i el contingut de l'acte notificat. L'acreditació de la notificació feta s'incorpora a l'expedient corresponent.

4. En els procediments iniciats a instància de l'interessat, la notificació es fa al lloc que aquest, o el seu representant, hagi establert a aquest efecte en la seva sol·licitud. En tot cas, la notificació es fa en qualsevol lloc adient per a aquesta finalitat i mitjançant qualsevol sistema que compleixi el requisit fixat a l'apartat precedent.

5. Quan la notificació es fa al lloc assenyalat a l'efecte per l'obligat tributari o el seu representant, o al domicili fiscal de l'un o l'altre, però aquest no es troba present en el moment del lliurament d'aquella, se'n pot fer càrrec qualsevol persona que es trobi en aquell domicili i faci constar la seva identitat o els empleats de la comunitat de veïns o de propietaris on radiqui el lloc assenyalat a efectes de notificacions.

6. Quan l'interessat o el seu representant rebutgin la notificació, es farà constar aquest fet dins l'expedient corresponent, i s'especificaran les circumstàncies de l'intent de notificació realitzat, la qual es considerarà efectuada.

7. Quan no sigui possible fer la notificació a l'interessat o al seu representant per causes no imputables a l'Administració local, i un cop intentat per dues vegades, es farà constar aquesta circumstància a l'expedient amb expressió de les circumstàncies dels intents de notificació. En aquests casos, se citarà l'interessat o el seu representant per ser notificats per compareixença, per mitjà d'anuncis que es publicaran una sola vegada per a cada interessat al *Butlletí Oficial de la Província*. La publicació en el butlletí oficial es farà els dies 5 i 20 de cada mes o, en el seu cas, el dia immediat hàbil posterior.

A la publicació del *Butlletí Oficial de la Província* consta la relació de notificacions pendents amb indicació de l'obligat tributari o representant, procediment que les motiva, òrgan competent per la tramitació, i el lloc i termini en què el destinatari d'aquestes ha de comparèixer per ser notificat. En tot cas, la compareixença es produeix en el termini de 15 dies naturals, comptats des de l'endemà de la publicació de l'anunci al corresponent butlletí oficial. Si transcorregut aquest termini no s'hagués comparegut, la notificació s'entendria feta a tots els efectes legals des de l'endemà del venciment del termini assenyalat per comparèixer.

8. L'Ajuntament pot establir altres formes de notificació complementàries amb la utilització d'altres mitjans de difusió, els quals no exclouen l'obligació de notificar d'acord amb els paràgrafs anteriors.

9. Les notificacions defectuoses que, contenint el text íntegre de l'acte notificat, ometessin l'esment de si és o no definitiu en la via administrativa, l'expressió dels recursos que contra ell procedeixin, òrgan davant el que els hagués de presentar i termini per interposar-los són efectives a partir de la data en què l'interessat realitzi actuacions que suposin el coneixement del contingut i abast de la resolució o acte objecte de notificació o interposi el recurs pertinent.

10. Sens perjudici de l'establert en l'apartat anterior, i als sols efectes d'entendre complida l'obligació de notificar dins del termini màxim de duració dels procediments, serà suficient la notificació que contingui com a mínim el text íntegre de la resolució, així com l'intent de notificació degudament acreditat.

Capítol VIII: Comprovació i investigació

Secció 1ª: Normes generals

Article 49è.- Comprovació i investigació.

1. L'Administració municipal pot comprovar i investigar els fets, actes, elements, activitats, explotacions, valors i altres circumstàncies determinants de l'obligació tributària per verificar el correcte compliment de les normes aplicables a l'efecte.
2. En el desenvolupament de les funcions de comprovació o investigació, l'Administració qualificarà els fets, actes o negocis realitzats per l'obligat tributari amb independència de la prèvia qualificació que aquests hagués donat als mateixos.
3. Els actes de concessió o reconeixement de beneficis fiscals que estiguin condicionats al compliment de certes condicions futures o a l'efectiva concurrència de determinats requisits no comprovats en el procediment en que es van dictar tindran caràcter provisional. L'Administració municipal podrà comprovar en un posterior procediment d'aplicació dels tributs la concurrència d'aquelles condicions o requisits si és el cas, regularitzar la situació tributària de l'obligat sense necessitat de procedir a la prèvia revisió.

Article 50è.- Col·laboració amb la Hisenda municipal.

A requeriment de la Hisenda municipal, tota persona natural o jurídica, pública o privada, com també les autoritats, els agents i altres funcionaris públics tenen l'obligació de proporcionar tota mena de dades, informes o antecedents amb transcendència tributària dins de l'abast de les seves competències, deduïts de les seves relacions econòmiques, professionals o financeres amb d'altres persones.

Secció 2ª: Inspecció dels tributs

Article 51è.- Funcions de la inspecció.

Correspon a la inspecció dels tributs:

- a) La investigació dels fets imposables per descobrir els que ignori l'Administració municipal.
- b) Practicar les liquidacions tributàries resultants de les actuacions de comprovació i d'investigació.
- c) Realitzar, per pròpia iniciativa o a sol·licitud dels altres òrgans de l'Administració municipal, les actuacions inquisitives o d'informació que s'hagin d'efectuar prop dels particulars o d'altres organismes que directament o indirectament condueixin a l'aplicació dels tributs.
- d) Les altres funcions que se li encomanin, d'acord amb el que estableixi la legislació aplicable.
- e) Respecte a la inspecció de l'Impost sobre Activitats Econòmiques, es portaran a terme totes les actuacions que demanin del règim de delegació autoritzat per l'Administració estatal, procurant amb especial interès la correcta inclusió en el cens d'aquells subjectes passius que, havent-hi de figurar, no hi constin

Article 52è.- Classes d'actuacions.

Les actuacions inspectores podran ésser:

- a) De comprovació i d'investigació.
- b) D'obtenció d'informació amb transcendència tributària.
- c) De valoració.
- d) D'informe i d'assessorament.

Article 53è.- Procediment. Documentació.

1. Les funcions, les facultats i les actuacions de la inspecció s'han d'ajustar a la Llei general tributària, el Reglament general de la inspecció de tributs, el Reglament general del règim sancionador tributari i totes les disposicions que siguin aplicables.

2. Les actuacions inspectores es documentaran en diligències, comunicacions, informes i actes. Aquests documents tindran les funcions, finalitats i efectes que estableix el Reglament general de la inspecció dels tributs.

Capítol IX: Infraccions tributàries

Article 54è.- Concepte i principis generals.

1. En matèria de tributs locals serà d'aplicació el règim d'infraccions i sancions previst per la Llei general tributària i per les disposicions que la desenvolupen, i especialment el que estableix el Reial Decret 2063/2004, de 15 d'octubre pel qual s'aprova el Reglament General del règim sancionador tributari.

2. L'actuació dels contribuents es presumeix realitzada de bona fe, corresponent a l'Administració tributària la prova de la culpabilitat de l'infractor en la comissió d'infraccions tributàries.

3. Els contribuents quedaran exempts de responsabilitat quan adequin la seva actuació als criteris manifestats per l'Administració tributària competent en publicacions de textos actualitzats de les normes tributàries, comunicacions i contestacions a consultes tributàries.

4. No s'imposaran sancions per infraccions tributàries a qui regularitzi la seva situació abans que se li hagi comunicat l'inici de les actuacions encaminades a determinar els deutes tributaris pendents. Si l'ingrés es fa amb posterioritat a la comunicació, tindrà caràcter de a compte de la liquidació que procedeix i no minvarà les sancions que calgui imposar.

5. Les infraccions tributàries se sancionaran, segons els casos, mitjançant multa pecuniària, fixa o proporcional. Les sancions tributàries es declararan extingides quan es tingui constància de la defunció del subjecte infractor si aquest és una persona física.

6. Són infraccions tributàries les accions i omissions tipificades i sancionades en les lleis. Les infraccions tributàries són sancionables fins i tot a títol de simple negligència.

Article 55è.- Subjectes infractors.

Són subjectes infractors les persones físiques o jurídiques i les entitats esmentades a l'article 35.4 de la Llei general tributària que realitzin les accions o omissions tipificades com a infraccions a les lleis.

Article 56è.- Qualificació.

Les infraccions tributàries es qualificaran de lleus, greus i molt greus, d'acord amb allò que disposa el Títol IV, capítol III de la Llei general tributària.

Article 57è.- Procediment sancionador.

El procediment sancionador s'ajustarà al que preveu el Títol IV, Capítol IV de la Llei general tributària i el Real Decret 2063/2004, de 15 d'octubre, pel que s'aprova el Reglament General de règim sancionador tributari.

Capítol X: Gestió recaptatòria

Secció 1 a. Gestió de cobrament

Article 58è.- Disposició general.

1. La gestió recaptatòria municipal consisteix en l'exercici de la funció administrativa per a la realització dels crèdits tributaris i altres de dret públic que constitueixin l'haver d'aquesta corporació.

2. La recaptació es fa:
- a) En període voluntari.
 - b) En període executiu.

Article 59è.- Competència per recaptar.

La recaptació dels recursos d'aquest Ajuntament és exercida per l'òrgan o òrgans que determina el Reglament orgànic municipal i es fa sota la direcció immediata del tesorer, de tal manera que l'interventor exerceixi la fiscalització dels serveis.

Article 60è.- Classificació dels deutes tributaris.

Els deutes tributaris resultants de les liquidacions practicades per l'Administració municipal es classifiquen quant a recaptació, en:

- a) Notificats: en aquests deutes és indispensable el requisit de la notificació perquè el subjecte passiu tingui coneixement del deute tributari. Sense la notificació legalment formulada, el deute no és exigible.
- b) Sense notificació individual: són deutes que, per derivar directament del corresponent padró de tribut de cobrament periòdic, no cal que siguin notificats individualment encara que el deute tributari variï periòdicament per aplicació de recàrrecs o augments de tipus prèviament determinats per l'ordenança respectiva.
- c) Autoliquidats: són els deutes en els quals el subjecte passiu, per mitjà d'efectes timbrats o de declaracions-liquidacions, paga el deute simultàniament al moment que recau l'obligació de contribuir.

Article 61è.- Lloc de pagament.

Els deutes a favor de l'Ajuntament s'ingressen per mitjà de les entitats financeres col·laboradores o a les dependències del servei municipal de recaptació, presencialment o per via telemàtica, excepte que l'ordenança particular d'algun tribut estableixi expressament que l'ingrés es pugui o s'hagi d'efectuar a caixes habilitades als diferents serveis municipals.

Article 62è.- Terminis de pagament. En període voluntari:

1. Els deutes resultants de les liquidacions efectuades per l'Ajuntament s'han de pagar:
 - a) Els notificats, entre els dies 1 i 15 de cada mes, des de la data de notificació fins al dia 20 o l'immediat hàbil posterior del mes següent.
 - b) Els notificats, entre els dies 16 i últim de mes, des de la data de notificació fins al 5 o l'immediat hàbil posterior del segon mes..
2. Pel que fa als deutes de notificació col·lectiva i venciment periòdic, cal tenir en compte el que estableix el calendari fiscal que l'Ajuntament aprova cada any.
3. Pel que fa als deutes subjectes a autoliquidació o declaració, els terminis per ingressar són els indicats a les normes de cada tribut.

Si la presentació de l'autoliquidació o declaració se efectua, sense requeriment previ de l'Ajuntament, dins dels tres, sis o 12 mesos següents a la finalització del termini establert per la

presentació e ingrés, es meritara un recàrrec del 5, 10 o 15 %, respectivament. Aquest recàrrec es calcularà sobre l'import a ingressar resultant de les autoliquidacions o sobre l'import de la liquidació derivat de les declaracions extemporànies i exclourà les sancions que haguessin pogut exigir-se i els interessos de demora meritats fins a la presentació.

Si la presentació de l'autoliquidació o declaració se efectua, sense requeriment previ de l'Ajuntament, un cop transcorreguts 12 mesos des de la finalització del termini establert per la presentació, el recàrrec serà del 20 % i exclourà les sancions que s'haguessin pogut exigir. En aquests casos, s'exigiran els interessos de demora pel període transcorregut des de l'endemà del termini dels 12 mesos posteriors a la finalització del termini establert per la presentació fins el moment en que l'autoliquidació o declaració hagin estat presentades.

4. Els deutes no tributaris han de pagar-se en els terminis que determinin les normes respecte de les quals aquests deutes s'exigeixen. En cas que no es fixin els terminis, s'apliquen els establerts a l'apartat 1.

Article 63è.- Pagament en període executiu:

a) El període executiu s'inicia:

- En el cas de deutes liquidats per l'Ajuntament, a l'endemà del termini establert a l'article anterior.
- En el cas de deutes a ingressar mitjançant autoliquidació i presentades sense realitzar l'ingrés, a l'endemà de la finalització del termini que estableixi la normativa de cada tribut o, si aquest termini s'ha acabat, l'endemà de la presentació d'autoliquidació.

L'inici de la via de constrenyiment determina l'exigència dels interessos de demora, dels recàrrecs del període executiu i, en el seu cas, de les costes del procediment.

b) El recàrrec executiu serà del 5 % i s'aplicarà quan es satisfaci la totalitat del deute no ingressat en període voluntari abans de la notificació de la provisió de constrenyiment.

El recàrrec de constrenyiment reduït serà del 10 % i s'aplicarà quan es satisfaci la totalitat del deute no ingressada en el període voluntari i el propi recàrrec abans de la finalització dels terminis detallats a l'apartat C).

El recàrrec de constrenyiment ordinari serà del 20 % i serà d'aplicació fora dels supòsits anteriors. Es compatible amb l'exigència els interessos de demora.

c) Un cop iniciat el període executiu i notificada la provisió de constrenyiment, el pagament del deute tributari s'haurà d'efectuar en els següents terminis:

- a) Si la notificació de la provisió es realitza entre els dies 1 i 15 de cada mes, des de la data de recepció de la notificació fins el dia 20 d'aquell mes o, si aquests no fos hàbil, fins l'immediat hàbil següent.
- b) Si la notificació de la provisió es realitza entre els dies 16 i últim de cada mes, des de la data de recepció de la notificació fins el dia 5 de mes següent o, si aquest no fos hàbil, fins l'immediat hàbil següent.

Article 64è.- Mitjans de pagament.

1. El pagament dels deutes tributaris es farà per algun dels mitjans següents:

- a) Diner de curs legal..
- b) Xec de compte corrent bancari o de caixa d'estalvis, garantit o conformat per l'entitat bancària o de caixa d'estalvis, i lliurat a favor de l'Ajuntament.
- c) Xec lliurat per alguna entitat bancària o de caixa d'estalvis, a favor de l'Ajuntament.
- d) Targeta de crèdit o dèbit.
- e) Carta d'abonament, de transferència bancària o de caixa d'estalvis als comptes oberts amb aquest propòsit a favor de l'Ajuntament.
- f) Ordre de domiciliació bancària.

2. Quant a forma, requisits, efectes extintius del deute, lliurament de la carta de pagament o documents que legalment la substitueixin i tota altra condició, s'hauran d'ajustar al que estableix el Reglament general de recaptació i la resta de normes aplicables.

3. Malgrat la disposició anterior, quan es tracti de deutes tributaris de venciment periòdic pels quals no s'exigeix notificació individual, hom podrà acordar-ne la domiciliació bancària, de manera que el banc o la caixa d'estalvis actuïn d'administrador del subjecte passiu efectuant el pagament dels deutes que aquest els hagi autoritzat a fer.

Article 65è.- Suspensió del procediment.

- a) Les suspensions acordades per òrgan administratiu o judicial competent, tindran els efectes que preveu l'article 42 del Reial Decret 520/2005, de 13 de maig, pel qual s'aprova el Reglament general de desenvolupament de la Llei general tributària, en matèria de revisió en via administrativa.

Article 66è.- Procediment.

Tot el que fa referència al procediment de recaptació, s'ajustarà al que disposen la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, la Llei general tributària, el Reglament general de recaptació, i les normes que els complementin.

Secció 2ª - Ajornaments y fraccionaments de cobrament

Article 67- Deutes ajornables i fraccionables

Es pot ajornar o fraccionar el pagament de tots els deutes tributaris i d'altres de dret públic, prèvia petició dels obligats, quan la seva situació económico-financera els impedeixi transitòriament realitzar el pagament dels seus deutes.

Els termes i requisits per la sol·licitud, tramitació i concessió d'un ajornament o fraccionament es regiran per allò previst a la Llei General Tributària, Reglament General de Recaptació, aquesta Ordenança i les normes reglamentàries d'aquesta administració municipal.

Article 68 – Competència

L'òrgan competent per concedir els fraccionaments i ajornaments és l'Alcalde o la persona en qui delegui.

Article 69 – Terminis

El termini màxim per al pagament d'un deute de forma fraccionada serà de tres anys.

Article 70 – Garanties

Per garantir els ajornaments o fraccionaments del pagament d'un deute tributari, es podrà exigir la constitució d'una garantia suficient, segons el que estableix l'article 82 de la Llei General Tributària.

Capítol XI: Revisió i recursos

Article 71è.- Revisió.

1. En cap cas no són revisables els actes administratius confirmats per sentència judicial ferma.
2. L'administració municipal rectificarà d'ofici o a instància de l'interessat, en qualsevol moment, els errors materials o de fet i els aritmètics, sempre que no hagin passat *quatre* anys des que es dictà l'acte.
3. De conformitat amb el que disposa l'article 110 de la Llei reguladora de les bases del règim local, per a la declaració de nul·litat de ple dret i la revisió dels actes dictats per la via de la gestió tributària, cal procedir d'acord amb el que estableixen els articles 217 i 219 de la Llei general tributària i el Reial Decret 520/2005, de 13 de maig, per el que s'aprova el Reglament general que la desenvolupa en matèria de revisió en via administrativa.

Article 72è.- Devolucions.

1. Els obligats tributaris i els subjectes infractors tenen dret a la devolució dels ingressos que hagin fet indegudament en el moment de pagar els deutes tributaris, inclourà les costes satisfetes quan l'ingrés indegut s'hagi realitzat durant el procediment de constrenyiment i s'aplicarà en aquests l'interès de demora regulat a la Llei general tributària.
2. Amb caràcter general, el procediment s'iniciarà a instància de l'interessat, qui haurà de fonamentar el seu dret i aportar el comprovant d'haver satisfet el deute.
3. Podrà acordar-se d'ofici la devolució en els supòsits següents:

- a. Quan després de haver-se satisfet una liquidació tributària, aquesta sigui anul·lada.
- b. Quan es verifiqui la duplicitat del pagament.

4. Els expedients d'execució de la devolució s'han de sotmetre als requisits determinats al Reial decret 520/2005, de 13 de maig, pel qual s'aprova el Reglament general de desenvolupament de la Llei general tributària, en matèria de revisió en via administrativa.

Article 73è.- Recursos.

1. Contra els actes sobre aplicació i efectivitat dels tributs locals podrà formular-se davant el mateix òrgan que el dictà el recurs de reposició en el termini d'un mes a comptar de la notificació de l'acte.

2. Contra la denegació expressa del recurs, els interessats podran interposar directament, en el termini de dos mesos a comptar des de la data de notificació d'aquesta, un recurs contenciós administratiu.

3. Si transcorre un mes des de la interposició del recurs de reposició sense haver recaigut resolució expressa, s'entendrà desestimat, i procedirà la interposició del recurs contenciós administratiu.

Article 74è.- Executivitat de l'acte administratiu.

La interposició del recurs de reposició o contenciós-administratiu no suspendrà l'execució de l'acte administratiu recorregut, tret que s'obtingui la suspensió de l'execució de l'acte impugnat o es tracti d'una sanció tributària.

Article 75è.-

La jurisdicció contenciosa administrativa serà l'única competent per dirimir totes les controvèrsies de fet i de dret que se suscitin entre les entitats locals i els subjectes passius, els responsables i qualsevol altre obligat tributari, en relació amb les qüestions a què es refereix aquesta ordenança.

Disposició final

Aquesta ordenança, que va ser aprovada inicialment pel Ple de l'Ajuntament en sessió celebrada el dia 7 de novembre de 2006 i, definitivament el dia 20 de desembre del mateix any, començarà a regir el dia 1 de gener de 2007 i es mantindrà en vigor mentre no s'acordi de modificar-la o derogar-la.